

СМОТРИЧ

ВІРШІ

VIII

О л е к с а н д е р С м о т р и ч

В І Р Ш І

збірка восьма

с а м в и д а в

1975

У мене лірика, як та ріка,
що серед літа пересохла.
Так, ніби хтось схопив мене
за горло й не чути крику,
тільки - схлип, і з дзеркала,
коли голюсь, на мене дивиться
ізлякана,
не на життя - на смерть,
моя, далеко не лірична,
морда.

М О Л И Т В А

Молюсь,
щоб в мене кожен вірш,
а в ньому кожне слово
й кожен звук,
став цвяхом
у труну Росії,
так, щоб її ніхто й ніколи
не зумів відкрити,
щоб світ забув про цю
падлючу й не людську
кацапську візантію -
О, Господи,
допоможи мені
убити Росію!

КАЦАПИ

Вони, як гадина гнучкі,
як пси, що показалися, кусучі,
вони наполовину пережерли нас,
і обісрали геть -
лани, степи й дніпрові кручі.

П О М С Т А

І вам колись ще прийде
судної години скорбний час,
і ви це станете подібними
до загнаного і на смерть
заляканого зайця... І вас
ловитимуть і вішатимуть,
в добрий час! -
за найдорожчі кожному із вас
кацапські яйця!

П Е Р Е С Т О Р О Г А

Ви ще дограєтесь,
і люди вас таки ловитимуть,
як ловлять гицелі собак
бездомних,
і вішатимуть вас
по всіх дорогах й перехрестях
на стовпах,
як пострах всім - пересторога!
І не зніматимуть,
аж доки не впаде
останній з вас хробак...
Впаде -
і стане весело по звільнених,
від вас і падла вашого,
хатах.

ПЕРША І ОСТАННЯ
ЗАПОВІДЬ ХОХЛА

Люби кацапа, як любив
самого себе,
тільки трошки більше,
і він любитиме тебе,
як любить себе,
лише трошки менше...

Х О Х Л А Ц Ь К Е

Як помер, то поховали
на Вкраїні милій,
де лани широкополі,
стеги та могили.

Поховали й не вставали,
в кайданах ходили
і вражою злою кров'ю
волю не кропили.

Мо', коли б сем'я велика
була вольна й нова
не забули б пом'янути
незлим тихим словом...

НЕОКЛЯСИЧНИЙ ПЕРЕКЛАД ІЗ НІКОЛИ
НЕ ЗНАЙДЕНОГО КЛЯСИЧНОГО ОРИГІНАЛУ

Культурні надбання не кожній
скотині приступні. Спочатку
скотина повинна навчитись
читать по складах. І тільки
навчившись читать по складах,
скотина повинна склади ті
навчитись складати в слова -
відбірні та звучні. І тільки
навчившись склади ті складати
в слова, скотина повинна
слова ті навчитись складати
в думки - високі й шляхетні,
і зрозуміть накінець, що
культурні надбання не кожній
скотині приступні. Спочатку
скотина повинна і т.д.

Час на поезію минув -
і нам не до отелло та гамлетів!
Давно вже відлетів у небуття
солодкої гармонії музейний
дух...

І нам би, правду кажучи,
як можна більше авт,
доріг,
а по дорогах -
люксових туалетів!

НА ШЕКСПІРІВСЬКОМУ
ФЕСТИВАЛІ

Із сцени в темінь залі
дивиться Фальстаф,
у нього штучне, напхане
усяким шматтям, пузо...
На нього з залі дивиться
крба – товстих, обіжраних
з країни Форда... Однак,
Фальстафові із темряви
ввижається чомусь одна,
розсмішена до сліз
його фальшивим пузом,
хамська морда...

"В своїй хаті своя й правда
і сила і воля!"

Отак колись - "во время оно"
Шевченко, кажуть, десь
у "Кобзарі"

сказав.

Розміркувавши, що й до чого,
він в своїй хаті, під Торонтом,
для себе Україну незалежну
збудував.

І Н Т У Р И С Т О В І

Коли гулятимеш землею українською,
туристе,
ступай легесенько, бо ти ходитимеш
по трупах тих, що Богові давно вже
віддали,
не знать за що, свою велику дяку...
Я не за них, за тебе я боюсь -
ти можеш ненароком провалитися
й померти з дива й переляку...

З м і с т

1. У мене лірика...
2. Молитва
3. Кацапи
4. Помста
5. Пересторога
6. Перша і остання заповідь
хохла
7. Хохлацьке
8. Неоклясичний переклад із
ніколи не знайденого класичного
оригіналу
9. Час на поезію минув...
10. На шекспірівському фестивалі
11. В своїй хаті...
12. Інтуристові

ALEXANDER SMOTRYCH

V E R S E S
(VIII)

All rights reserved
1975

*

